

Bruksela, 30 maja 2018 r.
(OR. en)

9357/18

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2018/0179 (COD)

EF 146
ECOFIN 493
CODEC 862
ENV 352

WNIOSEK

Od:	Sekretarz Generalny Komisji Europejskiej, podpisał dyrektor Jordi AYET PUIGARNAU
Data otrzymania:	25 maja 2018 r.
Do:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Sekretarz Generalny Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2018) 354 final
Dotyczy:	Wniosek dotyczący ROZPORZĄDZENIA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY w sprawie ujawniania informacji dotyczących zrównoważonych inwestycji i ryzyka dla zrównoważonego rozwoju oraz w sprawie zmiany dyrektywy (UE) 2016/2341

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2018) 354 final.

Załącznik: COM(2018) 354 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 24.5.2018
COM(2018) 354 final

2018/0179 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**w sprawie ujawniania informacji dotyczących zrównoważonych inwestycji i ryzyka dla
zrównoważonego rozwoju oraz w sprawie zmiany dyrektywy (UE) 2016/2341**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

{SEC(2018) 257 final} - {SWD(2018) 264 final} - {SWD(2018) 265 final}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Niniejszy wniosek stanowi część szerzej zakrojonej inicjatywy Komisji dotyczącej zrównoważonego rozwoju. Ustanawia się w nim podstawy unijnych ram, w których kwestie z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego (ang. *Environmental, Social and Governance*, „ESG”) stają się centralnymi elementami systemu finansowego, tak aby gospodarka europejska została przekształcona w bardziej ekologiczny i odporny system o obiegu zamkniętym. Aby inwestycje miały bardziej zrównoważony charakter, przy podejmowaniu decyzji dotyczących inwestycji powinny być uwzględniane czynniki ESG.

Celem niniejszego wniosku, jak również zaproponowanych wraz z nim aktów ustawodawczych, jest uwzględnianie czynników ESG w procesie inwestycyjnym i doradczym w spójny sposób we wszystkich sektorach. Dzięki temu uczestnicy rynku finansowego – spółki zarządzające przedsiębiorstwami zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS), zarządzający alternatywnym funduszem inwestycyjnym (ZAFI), zakłady ubezpieczeń, instytucje pracownicze programów emerytalnych (IORP), zarządzający europejskim funduszem *venture capital* (EuVECA), zarządzający europejskimi funduszami na rzecz przedsiębiorczości społecznej (EuSEF) – którzy otrzymują od swoich klientów lub beneficjentów upoważnienie do podejmowania decyzji inwestycyjnych w ich imieniu, powinni uwzględniać kwestie ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego w swoich wewnętrznych procesach oraz informować o tym swoich klientów. Dzięki niniejszemu wnioskowi firmy inwestycyjne oraz pośrednicy ubezpieczeniowi świadczący usługi doradztwa uznałyby także kwestie ESG za czynniki tworzące wartość dodaną usługi doradztwa, którą świadczą w ramach swoich obowiązków względem inwestorów, oraz przekazywaliby inwestorom informacje na ten temat. Ponadto, aby pomóc inwestorom w porównywaniu śladu węglowego inwestycji, w przedmiotowych wnioskach wprowadza się nowe kategorie wskaźników referencyjnych niskoemisyjności oraz pozytywnego wpływu na emisyjność. Te wzajemnie uzupełniające się wnioski powinny ułatwić inwestowanie w zrównoważone projekty i aktywa w całej UE.

Pakiet Komisji wpisuje się w globalne starania na rzecz zapewnienia bardziej zrównoważonej gospodarki. Rządy na całym świecie obrały drogę bardziej zrównoważonego rozwoju naszej planety i gospodarki, przyjmując **porozumienie klimatyczne z Paryża z 2016 r.** oraz **agendę na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 Organizacji Narodów Zjednoczonych**.

UE dąży do zapewnienia rozwoju zaspokajającego obecne potrzeby bez ograniczania możliwości zaspokajania potrzeb przyszłych pokoleń. Zrównoważony rozwój jest od dawna centralnym elementem projektu, jakim jest Unia Europejska. W traktatach UE uwzględniono jego wymiar społeczny i środowiskowy oraz uznano, że powinny one być rozpatrywane łącznie.

Przyjęty w 2016 r. **Komunikat Komisji w sprawie kolejnych kroków w kierunku zrównoważonej przyszłości Europy**¹ łączy cele zrównoważonego rozwoju określone w Agendzie ONZ na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 z europejskimi ramami polityki w celu zapewnienia, by we wszystkich unijnych działaniach i inicjatywach politycznych –

¹ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów: Kolejne kroki w kierunku zrównoważonej przyszłości Europy. Europejskie działania na rzecz zrównoważonego rozwoju (COM(2016) 739 final).

realizowanych zarówno w UE, jak i na całym świecie – od samego początku uwzględniano cele zrównoważonego rozwoju. UE jest również w pełni zaangażowana w realizację celów UE dotyczących klimatu i energii na 2030 r. oraz w uwzględnienie zrównoważonego rozwoju w strategiach politycznych UE, jak zapowiedział Jean-Claude Juncker w **Wytocznych politycznych na następną kadencję Komisji Europejskiej z 2014 r.**². Wiele priorytetów politycznych Komisji Europejskiej na lata 2014–2020 wpisuje się zatem w unijne cele związane z klimatem i realizuje Agendę na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030. Priorytety te obejmują **plan inwestycyjny dla Europy**³, **pakiet dotyczący gospodarki o obiegu zamkniętym**, **pakiet dotyczący unii energetycznej**, aktualizację **unijnej strategii dotyczącej biogospodarki**⁴, **unię rynków kapitałowych**⁵ oraz **budżet unijny na lata 2014–2020**, w tym **Fundusz Spójności** i projekty badawcze. Dodatkowo Komisja uruchomiła wielostronną platformę w celu monitorowania i wymiany najlepszych praktyk w zakresie wdrażania celów zrównoważonego rozwoju.

Osiągnięcie celów UE w zakresie zrównoważonego rozwoju wymaga poważnych inwestycji. Szacuje się, że aby do 2030 r. osiągnąć same cele klimatyczne i energetyczne, potrzebne są dodatkowe inwestycje o wartości 180 miliardów EUR rocznie⁶. Znaczna część tych przepływów finansowych będzie musiała pochodzić z sektora prywatnego. Wypełnienie tej luki inwestycyjnej oznacza istotne przekierowanie przepływów kapitału prywatnego na bardziej zrównoważone inwestycje i wymaga kompleksowego przemyślenia europejskich ram finansowych.

W związku z tym w grudniu 2016 r. Komisja ustanowiła **grupę ekspertów wysokiego szczebla**, której powierzyła opracowanie nadrzędnej i kompleksowej strategii UE na rzecz zrównoważonego finansowania. W sprawozdaniu grupy, opublikowanym dnia 31 stycznia 2018 r., przedstawiono kompleksową wizję dla Europy w zakresie zrównoważonego finansowania i określono dwie nadrzędne zasady dotyczące europejskiego systemu finansowego. Pierwsza z nich to zwiększenie wkładu finansowania w zrównoważony wzrost sprzyjający włączeniu społecznemu. Druga to zwiększenie stabilności finansowej poprzez włączenie czynników z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego do procesu podejmowania decyzji inwestycyjnych. Jako działanie następcze dnia 7 marca 2018 r. Komisja opublikowała **Plan działania na rzecz finansowania zrównoważonego wzrostu gospodarczego**⁷.

Produkty finansowe, czy to fundusze inwestycyjne, ubezpieczenia na życie, czy produkty emerytalne, oraz usługi w zakresie zarządzania portfelem są oferowane w celu połączenia kapitału inwestorów i zbiorowego inwestowania tego kapitału za pośrednictwem portfela

² Nowy początek dla Europy: Mój program na rzecz zatrudnienia, wzrostu, sprawiedliwości oraz zmian demokratycznych – Wytoczne polityczne na następną kadencję Komisji Europejskiej, Strasburg, 15 lipca 2014 r.

³ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Banku Centralnego, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego, Komitetu Regionów oraz Europejskiego Banku Inwestycyjnego: Plan inwestycyjny dla Europy (COM(2014) 0903 final).

⁴ Dokument roboczy służb Komisji w sprawie przeglądu europejskiej strategii z 2012 r. dotyczącej biogospodarki (SWD(2017) 374 final).

⁵ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów: Plan działania na rzecz tworzenia unii rynków kapitałowych (COM(2015) 468 final).

⁶ Ta szacunkowa kwota stanowi średnią roczną lukę inwestycją w latach 2021–2030 i opiera się na prognozach według modelu PRIMES wykorzystanych przez Komisję Europejską w ocenie skutków wniosku dotyczącego dyrektywy w sprawie efektywności energetycznej (2016 r.).

⁷ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów: Plan działania: Finansowanie zrównoważonego wzrostu gospodarczego (COM(2018) 97 final).

instrumentów finansowych takich jak akcje, obligacje i inne papiery wartościowe. Mimo że w obowiązujących przepisach określonych w dyrektywie 2009/65/WE⁸, dyrektywie 2009/138/WE⁹, dyrektywie 2011/61/UE¹⁰, dyrektywie 2014/65/UE¹¹ i dyrektywie (UE) 2016/2341¹² zawarte są wymogi, by inwestorzy instytucjonalni i podmioty zarządzające aktywami postępowali zgodnie z najlepiej pojętym interesem klientów i przewidywali uwzględnienie ryzyka dla zrównoważonego rozwoju, nie uwzględniają oni systematycznie tego ryzyka i nie włączają go w spójny sposób do procesu decyzyjnego dotyczącego inwestycji i do procesu ujawniania informacji.

Dyrektywę 2009/65/WE i dyrektywę 2011/61/UE uzupełniają ramy dotyczące funkcjonowania czterech rodzajów funduszy:

- rozporządzenie (UE) nr 345/2013 w sprawie europejskich funduszy *venture capital*¹³;
- rozporządzenie (UE) nr 346/2013 w sprawie europejskich funduszy na rzecz przedsiębiorczości społecznej¹⁴;
- rozporządzenie (UE) 2015/760 w sprawie europejskich długoterminowych funduszy inwestycyjnych¹⁵; oraz
- rozporządzenie (UE) 2017/1131 w sprawie funduszy rynku pieniężnego¹⁶.

Otoczenie regulacyjne produktów finansowych uzupełniają zasady dystrybucji, w tym zasady dotyczące doradztwa określone w dyrektywie 2014/65/UE i dyrektywie (UE) 2016/97¹⁷. W dyrektywach tych zawarty jest wymóg, by firmy inwestycyjne świadczące usługi doradztwa postępowaly zgodnie z najlepiej pojętym interesem klientów, ale nie ma wymogu, by wyraźnie uwzględniały w swoim doradztwie ryzyko związane z ESG ani żeby te kwestie ujawniały.

⁸ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) (Dz.U. L 302 z 17.11.2009, s. 32).

⁹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wyplacalność II) (Dz.U. L 335 z 17.12.2009, s. 1).

¹⁰ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi i zmiany dyrektyw 2003/41/WE i 2009/65/WE oraz rozporządzeń (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 1095/2010 (Dz.U. L 174 z 1.7.2011, s. 1).

¹¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniająca dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 349).

¹² Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2341 z dnia 14 grudnia 2016 r. w sprawie działalności instytucji pracowniczych programów emerytalnych oraz nadzoru nad takimi instytucjami (IORP) (Dz.U. L 354 z 23.12.2016, s. 37).

¹³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 345/2013 z dnia 17 kwietnia 2013 r. w sprawie europejskich funduszy *venture capital* (Dz.U. L 115 z 25.4.2013, s. 1).

¹⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 346/2013 z dnia 17 kwietnia 2013 r. w sprawie europejskich funduszy na rzecz przedsiębiorczości społecznej (Dz.U. L 115 z 25.4.2013, s. 18).

¹⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/760 z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie europejskich długoterminowych funduszy inwestycyjnych (Dz.U. L 123 z 19.5.2015, s. 98).

¹⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1131 z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie funduszy rynku pieniężnego (Dz.U. L 169 z 30.6.2017, s. 8).

¹⁷ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/97 z dnia 20 stycznia 2016 r. w sprawie dystrybucji ubezpieczeń (Dz.U. L 26 z 2.2.2016, s. 19).

Dyrektywa (UE) 2016/2341 stanowi pierwszy krok w kierunku bardziej zwięzłych ram dotyczących ujawniania informacji w sektorze usług finansowych w odniesieniu do czynników ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego. Dzięki dyrektywie (UE) 2017/828¹⁸ w sprawie długoterminowego zaangażowania akcjonariuszy zwiększyły się obowiązki w zakresie przejrzystości dla inwestorów instytucjonalnych i podmiotów zarządzających aktywami poprzez zobowiązanie ich do opracowywania i ujawniania polityki dotyczącej zaangażowania obejmującej opis sposobu monitorowania jednostek, w których dokonano inwestycji, pod względem wyników niefinansowych, wpływu społecznego i środowiskowego oraz ładu korporacyjnego, a także do corocznego ujawniania, w jaki sposób wdrażają swoją politykę dotyczącą zaangażowania. Wciąż niemniej brakuje przejrzystości, jeżeli chodzi o sposób, w jaki inwestorzy instytucjonalni, podmioty zarządzające aktywami i doradcy finansowi uwzględniają ryzyko dla zrównoważonego rozwoju w procesie podejmowania decyzji inwestycyjnych lub w procesie doradztwa. W rezultacie ich klienci nie otrzymują pełnych informacji, których potrzebują do podejmowania decyzji inwestycyjnych lub formułowania rekomendacji inwestycyjnych. Dodatkowo jednostki podlegające dyrektywie 2014/95/UE¹⁹ w sprawie ujawniania informacji niefinansowych i informacji dotyczących różnorodności przez niektóre duże jednostki oraz grupy, którą to dyrektywę zmieniono dyrektywę 2013/34/UE²⁰ w sprawie rocznych sprawozdań finansowych, skonsolidowanych sprawozdań finansowych i powiązanych sprawozdań, sporządzają sprawozdania niefinansowe dotyczące rozwoju, wyników i pozycji jednostek oraz wpływu ich działalności w odniesieniu m.in. do kwestii środowiskowych, społecznych i pracowniczych.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

W niniejszym wniosku wprowadzono dodatkowe wymogi dotyczące istniejących elementów stosownych przepisów. Nowe elementy są spójne z celami obowiązujących przepisów w dziedzinie polityki, w szczególności z dyrektywą 2009/65/WE, dyrektywą 2009/138/WE, dyrektywą 2011/61/UE, dyrektywą 2014/65/UE, dyrektywą (UE) 2016/97, dyrektywą (UE) 2016/2341, rozporządzeniem (UE) nr 345/2013, rozporządzeniem (UE) nr 346/2013 i rozporządzeniem (UE) 2015/760. We wniosku dostosowano przepisy różnych ram legislacyjnych i zapewniono spójność z nimi.

- **Spójność z innymi obszarami polityki Unii**

Europa coraz częściej musi stawiać czoła katastrofalnym i nieprzewidywalnym skutkom zmiany klimatu i wyczerpywania zasobów. W związku z tym dla długotrwałej konkurencyjności gospodarki UE bardzo ważny jest zrównoważony wzrost gospodarczy, tj. przejście na niskoemisyjną i bardziej zasobooszczędną gospodarkę o obiegu zamkniętym, zwiększenie przejrzystości oraz długoterminowe myślenie i planowanie przy równoczesnym zapewnieniu stabilności systemu finansowego. Ponieważ system finansowy odgrywa w tym zakresie kluczową rolę, musimy stymulować przepływy prywatnego kapitału w kierunku

¹⁸ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/828 z dnia 17 maja 2017 r. zmieniająca dyrektywę 2007/36/WE w zakresie zachęcania akcjonariuszy do długoterminowego zaangażowania (Dz.U. L 132 z 20.5.2017, s. 1).

¹⁹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/95/UE z dnia 22 października 2014 r. zmieniająca dyrektywę 2013/34/UE w odniesieniu do ujawniania informacji niefinansowych i informacji dotyczących różnorodności przez niektóre duże jednostki oraz grupy (Dz.U. L 330 z 15.11.2014, s. 1).

²⁰ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie rocznych sprawozdań finansowych, skonsolidowanych sprawozdań finansowych i powiązanych sprawozdań niektórych rodzajów jednostek, zmieniająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/43/WE oraz uchylająca dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG (Dz.U. L 182 z 29.6.2013, s. 19).

bardziej zrównoważonych inwestycji. Ten sposób myślenia leży u podstaw projektu, jakim jest **unia rynków kapitałowych**²¹.

Niniejszy wniosek stanowi uzupełnienie tego celu i priorytetowe działanie w **śródkresowym przeglądzie unii rynków kapitałowych**, gdyż zawiera środki mające na celu wykorzystanie potencjału technologii finansowej jako katalizatora zmian oraz zaangażowanie prywatnego kapitału w zrównoważone inwestycje. Wniosek przyczynia się on do rozwoju bardziej zintegrowanych rynków kapitałowych poprzez ułatwienie inwestorom korzystania z jednolitego rynku przy jednoczesnym podejmowaniu świadomych decyzji.

Niniejszy wniosek stanowi część bardziej kompleksowego unijnego pakietu mającego na celu realizację unijnej agendy na rzecz klimatu i zrównoważonego rozwoju i wpisuje się w cele Unii w zakresie energii i klimatu na lata 2014–2020, takie jak **polityka czystego powietrza, pakiet dotyczący gospodarki o obiegu zamkniętym, strategia na rzecz unii energetycznej, w tym pakiet „Czysta energia dla wszystkich Europejczyków”, oraz strategia UE w zakresie przystosowania się do zmiany klimatu**. W przeciwieństwie do innych unijnych inicjatyw w niniejszym wniosku wyraźnie skoncentrowano się na kwestiach finansowania przez sektor prywatny. Wniosek jest spójny z **przeglądem Europejskiego Systemu Nadzoru Finansowego**²², w którym przewidziano zmiany przepisów ustanawiających Europejski Urząd Nadzoru Bankowego²³, Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych²⁴ oraz Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych²⁵, tak aby urzędy te przy wykonywaniu swoich zadań uwzględniały ryzyko związane z czynnikami ESG. Dzięki temu działalność rynków finansowych będzie bardziej spójna z celami w zakresie zrównoważonego rozwoju. We wniosku Komisji w sprawie **ogólnoeuropejskiego indywidualnego produktu emerytalnego (OIPE)** przewidziano obowiązek ujawniania szeregu informacji dotyczących czynników ESG²⁶.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

• Podstawa prawna

Niniejszy wniosek wchodzi w zakres kompetencji dzielonych zgodnie z art. 4 ust. 2 lit. a) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) i opiera się na art. 114 TFUE

²¹ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów: Plan działania na rzecz tworzenia unii rynków kapitałowych (COM(2015) 468 final).

²² Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, 1094/2010, 1095/2010, 345/2013, 346/2013, 600/2014, 2015/760, 2016/1011, 2017/1129 (COM(2017) 536 final).

²³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylecia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12).

²⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylecia decyzji Komisji 2009/79/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 48).

²⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylecia decyzji Komisji 2009/77/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84).

²⁶ Wniosek Komisji dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ogólnoeuropejskiego indywidualnego produktu emerytalnego (OIPE) (COM(2017) 343 final).

umożliwiającym przyjęcie środków służących zbliżeniu przepisów krajowych, których celem jest ustanowienie i funkcjonowanie rynku wewnętrznego.

Ujawnianie informacji inwestorom końcowym zwiększa ich ochronę, ponieważ ich celem jest dokonywanie bardziej świadomych wyborów inwestycyjnych. Obecnie inwestorzy końcowi nie mogą w pełni czerpać korzyści z rynku wewnętrznego, ponieważ nie istnieją żadne specjalne spójne ramy w zakresie ujawniania informacji dotyczących uwzględniania ryzyka związanego z ESG przez podmioty zarządzające aktywami, w tym firmy inwestycyjne świadczące usługi zarządzania portfelem, IORP i innych dostawców produktów emerytalnych, zakłady ubezpieczeń udostępniające ubezpieczeniowe produkty inwestycyjne, pośredników ubezpieczeniowych oraz firmy inwestycyjne świadczące usługi doradztwa. Ponadto inwestorom końcowym nie są obecnie ujawniane spójne informacje na temat produktów i usług finansowych, których celem są zrównoważone inwestycje.

W analizie przeprowadzonej w ramach sprawozdania z oceny skutków zasugerowano, że uczestnikom rynku finansowego oraz doradcom finansowym brakuje zachęt regulacyjnych, aby ujawniać inwestorom końcowym, w jaki sposób w swoim procesie podejmowania decyzji inwestycyjnych uwzględniają czynniki związane ze zrównoważonym rozwojem. W efekcie dla inwestorów końcowych dokonywanie świadomych wyborów inwestycyjnych jest trudniejsze i bardziej kosztowne. Ujawnianie informacji w sektorach zarządzania aktywami, ubezpieczeń i emerytur wciąż pozostaje niesystematyczne, niespójne i nie zapewnia porównywalności.

W sprawozdaniu z oceny skutków określono znaczące różnice między państwami członkowskimi i sektorami usług finansowych. Równolegle rozwijają się również praktyki rynkowe w oparciu o priorytety komercyjne, które prowadzą do rozbieżnych wyników powodując tym samym dalszą zbędną fragmentację rynku. Rozbieżność standardów informacyjnych oraz praktyk rynkowych sprawia, że bardzo trudno jest porównać różne produkty i usługi finansowe, a także tworzy nierówne warunki dla różnych produktów i usług finansowych, producentów i kanałów dystrybucji oraz powoduje powstawanie dodatkowych barier dla rynku wewnętrznego. Rozbieżności są dla inwestorów końcowych również dezorientujące i zakłócają ich decyzje inwestycyjne oraz ograniczają możliwości zrównoważonego inwestowania. Zróżnicowane wymogi i podejścia ograniczają podstawowe wolności i tym samym mają bezpośredni wpływ na funkcjonowanie rynku wewnętrznego. Jako że uczestnicy rynku finansowego stanowią ważną siłę napędową, istnieje również duże prawdopodobieństwo, że w odpowiedzi na porozumienie klimatyczne z Paryża państwa członkowskie przyjmą dodatkowe rozbieżne środki krajowe, aby zachęcić do bardziej zrównoważonego inwestowania. Takie rozbieżne środki mogłyby jednak zakłócić sprawne funkcjonowanie rynku wewnętrznego, a także mieć niekorzystny wpływ na uczestników rynku finansowego. Zasady ujawniania informacji nie regulują dostępu do rynku dla tych uczestników rynku finansowego i doradców finansowych, lecz określają sposób prowadzenia przez nich działalności. Zasady te stanowią podstawę poprawnego i bezpiecznego funkcjonowania rynku wewnętrznego, chronią konkurencję między różnymi uczestnikami rynku finansowego i doradcami finansowymi oraz zachowują behawioralne zachęty do innowacji. Odpowiednią podstawą prawną jest zatem art. 114 TFUE.

Podejmowanie działalności w charakterze zarządzających funduszami regulują dyrektywa 2009/65/WE, dyrektywa 2011/61/UE, rozporządzenie (UE) nr 345/2013 i rozporządzenie (UE) nr 346/2013. Podejmowanie działalności w charakterze IORP reguluje dyrektywa (UE) 2016/2341, w charakterze zakładów ubezpieczeń – dyrektywa 2009/138/WE, w charakterze podmiotów świadczących usługi zarządzania portfelem – dyrektywa 2014/65/UE oraz

w charakterze doradców finansowych – dyrektywa 2014/65/UE i dyrektywa (UE) 2016/97. Ci uczestnicy rynku finansowego i doradcy finansowi będą w dalszym ciągu podlegać tym ramom, a zasady ujawniania informacji ustanowione w tych ramach zostaną uzupełnione zasadami ujawniania informacji zawartymi w niniejszym nowym rozporządzeniu.

Niniejszy wniosek zmienia dyrektywę (UE) 2016/2341, która opiera się na art. 53, art. 62 i art. 114 ust. 1 TFUE. Upoważnia się w nim Komisję do przyjmowania aktów delegowanych określających zasadę „ostrożnego inwestora” w odniesieniu do kwestii ryzyka związanego z ESG oraz uwzględniania czynników ESG w wewnętrznym procesie podejmowania decyzji inwestycyjnych oraz w procesie zarządzania ryzykiem. Ponieważ ogólne zarządzanie oraz zarządzanie ryzykiem już powinny łączyć czynniki i zagrożenia z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego, działania te powinny być zorganizowane tak, by były zgodne z aktami delegowanymi. Podczas gdy Komisja planuje skorzystać z obecnych upoważnień na podstawie dyrektywy 2009/65/WE, dyrektywy 2009/138/WE i dyrektywy 2011/61/UE, by określić uwzględnienie ryzyka związanego z ESG na podstawie tych dyrektyw, w upoważnieniach na podstawie dyrektywy (UE) 2016/2341 przewidziano środki służące zagwarantowaniu równej ochrony konsumentów i równych warunków działania między IORP i innymi uczestnikami rynku finansowego. Ponieważ zaproponowane zmiany w dyrektywie (UE) 2016/2341 dotyczą zasad związanych z zachowaniami inwestycyjnymi IORP, właściwą podstawę prawną stanowi art. 114 TFUE.

- **Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewylącznych)**

Niniejszy wniosek jest zgodny z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE).

Zgodnie z zasadą pomocniczości działanie na szczeblu UE można podjąć tylko wtedy, gdy cele zamierzonego działania nie mogą zostać osiągnięte przez państwa członkowskie działające indywidualnie. Zidentyfikowane problemy nie ograniczają się do terytorium jednego państwa członkowskiego. Celem wniosku jest zatem zapewnienie skoordynowanego sposobu wyeliminowania niedociągnięć wynikających z obecnych przepisów unijnych obejmujących uczestników rynku finansowego i doradców finansowych. Jednolitość i pewność prawa w zakresie korzystania ze swobód traktatowych można lepiej zapewnić, podejmując działania na szczeblu UE.

- **Proporcjonalność**

Niniejszy wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności określoną w art. 5 TUE. Zaproponowane środki są konieczne, aby osiągnąć cele jakimi są przejrzystość oraz zmniejszenie kosztów poszukiwania inwestorów, aby określić w jaki sposób uczestnicy rynku finansowego i doradcy finansowi uwzględniają ryzyko dla zrównoważonego rozwoju w procesie inwestycyjnym. Dostępność informacji oraz ich jakość są w tym zakresie kluczowymi elementami w tworzeniu równych warunków, poprzez zapewnienie spójnego podejścia we wszystkich sektorach i państwach członkowskich. W konsultacjach wykazano, że koszty rozpatrywania i włączania czynników ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego są ograniczone.

W sprawozdaniu z oceny skutków towarzyszącemu niniejszemu wnioskowi zasugerowano, że w dyrektywie 2009/65/WE, dyrektywie 2009/138/WE, dyrektywie 2011/61/UE, dyrektywie 2014/65/UE, dyrektywie (UE) 2016/97, dyrektywie (UE) 2016/2341, rozporządzeniu (UE) nr 345/2013 i rozporządzeniu (UE) nr 346/2013 nie uwzględnia się wyraźnie ujawniania informacji dotyczących zrównoważonego rozwoju ani się tego nie wymaga. Celem

niniejszego wniosku jest zmniejszenie kosztów zrównoważonego inwestowania dla inwestorów końcowych.

W związku z tym niniejszy wniosek nie wykracza poza to, co jest konieczne do rozwiązania problematycznych kwestii na szczeblu UE.

- **Wybór instrumentu**

Niniejszy wniosek zawiera przepisy, które w skoordynowany sposób wyeliminują niedociągnięcia w zakresie środków ochrony inwestorów i zagwarantują inwestorom końcowym większą pewność prawa. Problem braku przejrzystości w zakresie uwzględniania ryzyka dla zrównoważonego rozwoju i realizowania zrównoważonych inwestycji nie zostanie rozwiązany przez samą zmianę dyrektywy 2009/65/WE, dyrektywy 2009/138/WE, dyrektywy 2011/61/UE, dyrektywy 2014/65/UE, dyrektywy (UE) 2016/97, dyrektywy (UE) 2016/2341, rozporządzenia (UE) nr 345/2013 i rozporządzenia (UE) nr 346/2013, gdyż mogłoby to spowodować niejednolite wdrażanie. Celem wniosku jest zwiększenie przejrzystości w zakresie uwzględniania ryzyka dla zrównoważonego rozwoju oraz w zakresie realizowania zrównoważonych inwestycji. Istnienie bezpośrednio stosowanego rozporządzenia zapewniającego pełną harmonizację jest konieczne, by osiągnąć te cele polityki i jest najlepszym sposobem zapewnienia maksymalnej harmonizacji między różnymi ramami prawnymi przy równoczesnym uniknięciu rozbieżności.

3. WYNIKI OCEN *EX POST*, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCENY SKUTKÓW

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Z odpowiedzi udzielonych w ramach **konsultacji publicznych dotyczących długoterminowego i zrównoważonego inwestowania** (od dnia 18 grudnia 2015 r. do dnia 31 marca 2016 r.) wynika, że związek między obowiązkami inwestorów instytucjonalnych i podmiotów zarządzających aktywami a kwestiami ESG jest słaby i że rynki nie uwzględniają w wystarczającym stopniu ryzyka związanego z ESG i nie reagują w wystarczający sposób na możliwości związane z ESG.

W grudniu 2016 r. utworzono grupę ekspertów wysokiego szczebla ds. zrównoważonego finansowania, która miała pomóc w opracowaniu unijnej strategii zrównoważonego finansowania w drodze zaleceń; w połowie lipca 2017 r. grupa ekspertów opublikowała swoje **sprawozdanie okresowe w sprawie finansowania zrównoważonej gospodarki europejskiej**, a w dniu 18 lipca 2017 r. przedstawiła je podczas spotkania z zainteresowanymi stronami, po którym przeprowadzono **ankietę konsultacyjną**. Dnia 31 stycznia 2018 r. wraz ze **sprawozdaniem końcowym grupy ekspertów wysokiego szczebla ds. zrównoważonego finansowania w sprawie finansowania zrównoważonej gospodarki europejskiej** opublikowano podsumowanie informacji zwrotnych. Dokument ten stanowi podsumowanie odpowiedzi respondentów na pytania zawarte w ankiecie. We wszystkich odpowiedziach można było zauważyć pewne silne tendencje, m.in.:

- znaczenie istnienia jasnej ogólnounijnej strategii w zakresie zrównoważonego rozwoju;
- znaczenie tworzenia środowiska sprzyjającego zrównoważonym inwestycjom i związanemu z nimi finansowaniu;

- potrzeba określenia obowiązków inwestorów instytucjonalnych i podmiotów zarządzających aktywami w odniesieniu do zrównoważonego rozwoju, które to obowiązki mogą zostać rozszerzone, aby objęły szersze kwestie ESG; obowiązek ten powinien również obejmować pojęcie zrównoważonego rozwoju;
- potrzeba poszerzenia zakresu ujawnianych informacji.

Komisja otrzymała osiem odpowiedzi na **wstępną ocenę skutków w zakresie obowiązków inwestorów instytucjonalnych i podmiotów zarządzających aktywami w odniesieniu do zrównoważonego rozwoju** (od dnia 13 listopada 2017 r. do dnia 11 grudnia 2017 r.). We wszystkich tych odpowiedziach opowiedziano się za pracami Komisji mającymi na celu zapewnienie, by inwestorzy instytucjonalni i podmioty zarządzające aktywami oceniali, spójnie uwzględniali i ujawniali czynniki związane ze zrównoważonym rozwojem. Ponadto we wszystkich odpowiedziach odnoszono się do kwestii takich jak przejrzystość i ujawnianie informacji, nadzór nad uwzględnianiem kwestii ESG, jasność w zakresie obowiązków inwestorów określonych w obowiązującym prawodawstwie UE, porównywalność i wiarygodność dostępnych danych, czy zarządzanie ryzykiem i ład korporacyjny.

Komisja przeprowadziła dalsze konsultacje z zainteresowanymi stronami w drodze **konsultacji publicznych dotyczących obowiązków inwestorów instytucjonalnych i podmiotów zarządzających aktywami w odniesieniu do zrównoważonego rozwoju** (od dnia 13 listopada 2017 r. do dnia 29 stycznia 2018 r.). Konsultacje kontynuowano w odniesieniu do dwóch z ośmiu zaleceń przedstawionych w sprawozdaniu okresowym grupy ekspertów wysokiego szczebla ds. zrównoważonego finansowania; ich celem było zebranie opinii dotyczących uwzględniania czynników ESG przez inwestorów instytucjonalnych i podmioty zarządzające aktywami. W ramach konsultacji Komisja otrzymała 191 odpowiedzi.

Komisja przeprowadziła również (od stycznia do lutego 2018 r.) **ukierunkowane rozmowy z zainteresowanymi stronami**, tj. ze średnimi/dużymi podmiotami zarządzającymi aktywami i inwestorami instytucjonalnymi (zakładami ubezpieczeń i funduszami emerytalnymi), którzy już włączyli czynniki ESG do swoich procesów podejmowania decyzji inwestycyjnych lub mają społecznie odpowiedzialne produkty inwestycyjne. Przeprowadzono rozmowy z 23 podmiotami. Wykorzystano kwestionariusze dotyczące danych wejściowych i innych danych. Znaczna większość podmiotów, z którymi przeprowadzono rozmowy, potwierdziła potrzebę wyjaśnienia na poziomie UE, czy obowiązki inwestorów instytucjonalnych i podmiotów zarządzających aktywami obejmują ocenę ryzyka związanego z ESG i jego uwzględnianie, jeśli jest istotne. Podmioty, z którymi przeprowadzono rozmowy, przekazały dalsze szczegółowe informacje dotyczące obszarów takich jak: strategia inwestycyjna, zarządzanie ryzykiem, środki w zakresie ładu korporacyjnego (tj. specjalny komitet ds. ESG, członek zarządu ds. ESG, procesy kontroli wewnętrznej ESG), zaangażowanie jednostek, w których dokonano inwestycji, oraz polityka dotycząca głosowania. Niektóre podmioty wspomniały również, że posiadają oddzielną politykę ESG, muszą składać sprawozdania komitetowi ds. ESG i swojemu zarządowi oraz że ich polityka wynagrodzeń została dostosowana do kwestii ESG. Podmioty zarządzające aktywami wspominały, że korzyści płynące z uwzględniania kwestii ESG obejmują pozytywny wpływ na wyniki finansowe (zwłaszcza w dłuższym okresie czasu), poprawienie relacji ryzyko/zwrot portfela, którym zarządzają, korzyści dla reputacji wynikające z uwzględniania kwestii ESG oraz zdolność do przyciągania nowych klientów. Ubezpieczyciele i dostawcy produktów emerytalnych wspominali o wzroście popytu wśród inwestorów. Większość podmiotów, z którymi przeprowadzono rozmowy, ujawnia informacje dotyczące ESG na poziomie przedsiębiorstwa oraz w sprawozdaniach rocznych/okresowych, podczas gdy pozostałe podmioty ujawniają informacje poszczególnym

klientom, a ujawnienia te nie są publiczne. Kilka podmiotów zaczęło ujawniać informacje dotyczące ESG publicznie na poziomie produktu.

Dodatkowo dnia 18 lipca 2017 r. Komisja zorganizowała konferencję dotyczącą sprawozdania okresowego na temat zrównoważonego finansowania. Około 450 przedstawicieli miało okazję, by omówić sprawozdanie okresowe grupy ekspertów wysokiego szczebla ds. zrównoważonego finansowania i przekazać informacje zwrotne. Dnia 22 marca 2018 r. Komisja zorganizowała również konferencję wysokiego szczebla dotyczącą finansowanie zrównoważonego wzrostu gospodarczego, aby utrzymać dynamikę szczytu klimatycznego „One Planet Summit” i w dalszym ciągu umacniać poparcie i zaangażowanie przywódców UE oraz najważniejszych podmiotów prywatnych na rzecz niezbędnych zmian w systemie finansowym, by finansować przejście na gospodarkę niskoemisyjną.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Komisja wzięła pod uwagę szereg badań, źródeł informacji i danych z Programu Narodów Zjednoczonych ds. Ochrony Środowiska, OECD, grupy ekspertów wysokiego szczebla ds. zrównoważonego finansowania, EUROSIF, uczelni, ośrodków analitycznych, Europejskiego Stowarzyszenia Zarządzania Funduszami i Aktywami, raporty rynkowe i badania prywatnych przedsiębiorstw. W procesie tym korzystano również z badania Komisji dotyczącego efektywnego gospodarowania zasobami i obowiązków powierniczych inwestorów opublikowanego w 2015 r. Komisja oparła się także na doświadczeniu z dwoma projektami Horyzont 2020 związanymi ze zrównoważonym finansowaniem, tj. z projektem dotyczącym opracowania mierników, wskaźników i narzędzi oceny dla sektora finansowego w odniesieniu do inwestycji w zrównoważoną energetykę oraz z projektem dotyczącym zagrożeń i możliwości związanych z transformacją sektora energetycznego.

- **Ocena skutków**

W ramach przygotowań związanych z niniejszą inicjatywą przeprowadzono ocenę skutków.

We wniosku uwzględniono opinie (pozytywna opinia z zastrzeżeniami wydana dnia 14 maja 2018 r. oraz poprzednie dwie negatywne opinie) wydane przez Radę ds. Kontroli Regulacyjnej. Wniosek oraz zmieniona ocena skutków uwzględniają uwagi przekazane przez Radę ds. Kontroli Regulacyjnej, która w swoich opiniach stwierdziła potrzebę wprowadzenia dostosowań przed dalszymi pracami nad tą inicjatywą. Główne zastrzeżenia Rady dotyczyły kosztów związanych z wymogami dotyczącymi ujawniania informacji zarówno w przypadku mniejszych emitentów, jak i odpowiednich podmiotów finansowych. W związku z tym warianty strategiczne w sprawozdaniu z oceny skutków odzwierciedlają zastrzeżenia Rady poprzez:

- a) sprecyzowanie obowiązku ujawniania informacji w odniesieniu do uwzględniania ryzyka dla zrównoważonego rozwoju oraz wymogów dotyczących ujawniania informacji na temat produktów lub usług finansowych, mających na celu zrównoważone inwestycje;
- b) określenie środków zachęty dla uczestników rynku finansowego i doradców finansowych do obniżenia kosztów, które mogą ponosić jednostki, w których dokonano inwestycji, mianowicie poprzez wykorzystywanie informacji podawanych w sprawozdaniach zarządu lub sprawozdaniach pozafinansowych zgodnie z dyrektywą 2013/34/UE;
- c) podanie przykładów sytuacji, kiedy informacje oraz dane nie są bezpośrednio dostępne na rynku lub dostępne dane są niskiej jakości bądź nie są porównywalne;

d) lepsze przedstawienie kompromisów między kosztami i korzyściami.

Ogólnie rzecz biorąc, warianty strategiczne ocenione w ramach oceny skutków są następujące:

- a) wyraźny wymóg dotyczący uwzględniania ryzyka związanego z ESG w procesie podejmowania decyzji inwestycyjnych lub procesie doradztwa w ramach obowiązków względem inwestorów lub beneficjentów;
- b) wprowadzenie na poziomie uczestników rynku finansowego i doradców finansowych obowiązku ujawniania informacji dotyczących tego, w jaki sposób ryzyko związane z ESG uwzględnia się w procesie podejmowania decyzji inwestycyjnych i procesie doradztwa;
- c) wprowadzenie – w odniesieniu do danych produktów finansowych lub usług – obowiązku ujawniania informacji dotyczących uwzględniania ryzyka związanego z ESG w procesie podejmowania decyzji inwestycyjnych lub procesie doradztwa;
- d) dodatkowo, jeżeli uczestnicy rynku finansowego i doradcy finansowi wprowadzają na rynek produkty lub usługi finansowe i twierdzą, że takie produkty lub usługi przyczyniają się do realizacji celów zrównoważonego inwestowania, wprowadzenie obowiązku ujawniania informacji dotyczących wkładu decyzji inwestycyjnych w osiągnięcie celów zrównoważonego inwestowania (ujawnianie *ex post* w regularnych sprawozdaniach) oraz informacji dotyczących tego, w jaki sposób strategia inwestycyjna jest dostosowana do celów zrównoważonego inwestowania (ujawnianie danych *ex ante* w dokumentach przedumownych i umownych).

Niniejsze rozporządzenie obejmuje warianty polityki a), b), c) i d). Wariant strategiczny a) został ujęty w zmianie dyrektywy (UE) 2016/2341, w której upoważniono Komisję do przyjmowania odnośnych aktów delegowanych.

Informacje zwrotne otrzymane od zainteresowanych stron wykazały, że jasne i spójne podejście do uwzględniania ryzyka związanego z ESG miałyby następujące skutki gospodarcze. W pierwszej kolejności inwestorzy końcowi będą mieli więcej informacji na temat sposobu, w jaki uczestnicy rynku finansowego i doradcy finansowi uwzględniają ryzyko związane z ESG w swoich procesach podejmowania decyzji inwestycyjnych lub procesach doradztwa. Ryzyko związane z ESG byłoby uwzględniane w modelowaniu finansowym w sposób bardziej systematyczny, co doprowadziłoby do optymalnej relacji ryzyko/zwrot co najmniej w perspektywie długoterminowej i zwiększyło tym samym efektywność rynku. Zachęci to uczestników rynku finansowego i doradców finansowych do innowacyjności w zakresie strategii inwestycyjnych lub w zakresie rekomendacji w związku z uwzględnieniem szerszego zakresu czynników, zarówno finansowych, jak i niefinansowych, co stworzy warunki przyciągające nowych inwestorów. W rezultacie zwiększy się konkurencja, co zachęci podmioty do przyjmowania wysokich standardów ESG.

W informacjach zwrotnych przekazanych przez zainteresowane strony wskazano również, że koszty ESG stanowią część całkowitych kosztów wewnętrznych i organizacyjnych związanych z zarządzaniem ryzykiem i monitorowaniem określonych ekspozycji. W rzeczywistości dodatkowe zadania nałożone na uczestników rynku finansowego i doradców finansowych objętych niniejszą inicjatywą zostałyby włączone do istniejących procedur organizacyjnych i operacyjnych.

Obowiązkowe ujawnienia informacji zwiększą ogólną przejrzystość dzięki zmniejszeniu asymetrii informacji pomiędzy inwestorami końcowymi a podmiotami finansowymi.

Zwiększy się stopień szczegółowości informacji dostępnych dla inwestorów końcowych. Informacje będą skutecznie trafiać na rynek i lepiej służyć ogólnemu celowi, jakim jest obniżenie kosztów poszukiwania, które ponoszą inwestorzy końcowi.

Niektóre zainteresowane strony wskazały, że najbardziej znaczące koszty są związane z przeglądem dokumentów przedumownych i umownych (np. około 40 000 EUR na prospekt emisyjny, co stanowi koszt jednorazowy). Oczekuje się jednak, że koszty te zostaną ograniczone w przypadku wprowadzenia okresu przejściowego, zgodnie z propozycją przedstawioną w wariantcie preferowanym. Ponadto zainteresowane strony wskazały, że w każdym przypadku prospekt emisyjny należy poddawać okresowemu przeglądowi; w związku z tym koszt wynikający z dodania informacji dotyczących ESG powinien być jego ułamkiem. Ponadto z ujawnianiem informacji wiążą się korzyści pod względem reputacji podmiotów finansowych, a także obniżenie kosztów ponoszonych przez inwestorów końcowych w związku z wyszukiwaniem produktów lub usług finansowych i podejmowaniem decyzji inwestycyjnych, które odpowiadają ich preferencjom w zakresie zrównoważonego rozwoju.

Połączenie bardziej konkurencyjnego i skutecznego rynku w odniesieniu do produktów i usług ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego oraz rosnący popyt na te produkty i usługi wśród inwestorów końcowych, które wspiera obniżenie kosztów poszukiwania, powinno w konsekwencji doprowadzić do rozwoju tego rynku.

- **Prawa podstawowe**

Wniosek wspiera prawa zapisane w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej („Karta”). Ma on wpływ na integrację wysokiego poziomu ochrony środowiska (art. 37 Karty) i różnych praw socjalnych (takie jak wymienione w art. 25 i 26 Karty), jak również spójności społecznej (art. 36 Karty), ponieważ jego głównym celem jest uwzględnianie czynników związanych ze zrównoważonym rozwojem przez inwestorów instytucjonalnych i podmioty zarządzające aktywami oraz ustanowienie ram ujawniania informacji dotyczących włączenia inwestycji i ich wpływu na gospodarkę realną, a także zdolność tych ram do stymulowania i zapewniania odpowiednich zachęt do przejścia na zieloną, niskoemisyjną i zasobooszczędną gospodarkę.

4. WPLYW NA BUDŻET

Wniosek nie ma wpływu na budżet Komisji.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Ocena niniejszego rozporządzenia zostanie przeprowadzona najpóźniej 60 miesięcy po jego wejściu w życie.

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

W art. 1 określono przedmiot rozporządzenia, a mianowicie wymogi w zakresie przejrzystości mające zastosowanie do uczestników rynku finansowego, pośredników ubezpieczeniowych, którzy świadczą usługi doradztwa ubezpieczeniowego w odniesieniu do ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych, oraz do firm inwestycyjnych, które świadczą usługi doradztwa inwestycyjnego (doradcy finansowi), w zakresie uwzględniania ryzyka dla zrównoważonego rozwoju w procesie podejmowania decyzji inwestycyjnych lub – w stosownych przypadkach – w procesie doradztwa, a także w zakresie przejrzystości produktów finansowych, które

wśród swoich celów mają zrównoważone inwestycje, w tym redukcję emisji dwutlenku węgla.

W art. 2 określono terminy i definicje stosowane do celów niniejszego rozporządzenia, w szczególności terminy „uczestnik rynku finansowego”, „produkt finansowy” czy „zrównoważone inwestycje”. W szczególności „uczestnik rynku finansowego” oznacza zakład ubezpieczeń, który udostępnia ubezpieczeniowy produkt inwestycyjny, zarządzającego alternatywnym funduszem inwestycyjnym („ZAFI”), firmę inwestycyjną, która świadczy usługi w zakresie zarządzania portfelem, instytucję pracowniczych programów emerytalnych („IORP”) lub spółkę zarządzającą UCITS, zarządzającego kwalifikowalnym funduszem *venture capital* lub kwalifikowalnym funduszem na rzecz przedsiębiorczości społecznej. Zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2015/760²⁷ europejskim długoterminowym funduszem inwestycyjnym („ELTIF”) może zarządzać wyłącznie ZAFI, dlatego też ZAFI zarządzające ELTIF wchodzi w zakres definicji uczestnika rynku finansowego i w związku z tym mają obowiązek spełniać wymogi w zakresie przejrzystości zgodnie z niniejszym rozporządzeniem w odniesieniu do ELTIF. W celu uwzględnienia w zakresie niniejszego rozporządzenia grupowych polis ubezpieczenia na życie z elementami inwestycyjnymi do celów niniejszego rozporządzenia ubezpieczeniowe produkty inwestycyjne obejmują ubezpieczeniowe produkty inwestycyjne w rozumieniu art. 4 pkt 2 rozporządzenia (UE) nr 1286/2014²⁸ i ubezpieczeniowe produkty inwestycyjne udostępniane inwestorom profesjonalnym.

Zgodnie z art. 3 uczestnicy rynku finansowego mają obowiązek publikować pisemne strategie dotyczące uwzględniania ryzyka dla zrównoważonego rozwoju w procesie podejmowania decyzji inwestycyjnych. Uczestnicy rynku finansowego mają obowiązek publikować takie strategie na swoich stronach internetowych, a także je aktualizować. Ten obowiązek dotyczy również doradców finansowych.

W art. 4 określono, że uczestnicy rynku finansowego muszą przedstawiać w informacjach ujawnianych przed zawarciem umowy informacje dotyczące sposobu, w jaki uczestnicy rynku finansowego i doradcy finansowi uwzględniają ryzyko dla zrównoważonego rozwoju. Stanowi to uzupełnienie obowiązków już nałożonych na podstawie obowiązujących przepisów sektorowych (dyrektywa 2009/65/WE, dyrektywa 2009/138/WE, dyrektywa 2011/61/UE, dyrektywa 2014/65/UE, dyrektywa (UE) 2016/97, dyrektywa (UE) 2016/2341, rozporządzenie (UE) nr 345/2013 i rozporządzenie (UE) nr 346/2013). Uczestnicy rynku finansowego mają obowiązek przedstawić opisy procedur i warunków dotyczących uwzględniania ryzyka dla zrównoważonego rozwoju w decyzjach inwestycyjnych, a także określić, w jakim stopniu ryzyko dla zrównoważonego rozwoju może mieć istotny wpływ na zwrot z inwestycji w oferowane produkty finansowe oraz w jaki sposób polityka wynagrodzeń prowadzona przez uczestników rynku finansowego uwzględnia ryzyko dla zrównoważonego rozwoju i zrównoważone inwestycje. Takie same obowiązki, dostosowane do procesu doradztwa, nakłada się na doradców finansowych.

W art. 5 określa się zasady dotyczące przejrzystości zrównoważonych inwestycji w informacjach ujawnianych przed zawarciem umowy. Uczestnicy rynku finansowego mają obowiązek zawrzeć informacje na temat sposobu zapewniania osiągnięcia celu zrównoważonego inwestowania, tj. wyjaśnienie, czy wyznaczono indeks jako wskaźnik referencyjny i dlaczego wagi i części składowe wskaźnika referencyjnego różnią się od

²⁷ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/760 z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie europejskich długoterminowych funduszy inwestycyjnych (Dz.U. L 123 z 19.5.2015, s. 98).

²⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1286/2014 z dnia 26 listopada 2014 r. w sprawie dokumentów zawierających kluczowe informacje, dotyczących detalicznych produktów zbiorowego inwestowania i ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych (PRIIP) (Dz.U. L 352 z 9.12.2014, s. 1).

szerokiego indeksu giełdowego. Zarządzający kwalifikowalnymi funduszami na rzecz przedsiębiorczości społecznej udostępniający informacje na temat pozytywnych skutków społecznych, na które jest ukierunkowany dany fundusz zgodnie z metodyką określoną w rozporządzeniu (UE) nr 346/2013, mogą wykorzystywać takie informacje do celów art. 5. W art. 5 określono szczególne zasady ujawniania informacji w odniesieniu do produktów finansowych, które mają na celu zmniejszenie emisji dwutlenku węgla. Aby ujednolicić i uprościć ujawnianie informacji przed zawarciem umowy, w artykule tym uprawniono Komisję do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych. Projekty regulacyjnych standardów technicznych powinny zostać opracowane wspólnie przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego (EUNB), Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych (EIOPA) oraz Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA) – poprzez Wspólny Komitet Europejskich Urzędów Nadzoru („Wspólny Komitet”).

W art. 6 wprowadzono wymóg, aby uczestnicy rynku finansowego publikowali na swoich stronach internetowych wraz z informacjami, które należy przedstawić zgodnie z art. 5 i 7, opis celu zrównoważonego inwestowania, informacje na temat metodyki stosowanej do oceny, pomiaru i monitorowania skuteczności inwestycji. Aby ujednolicić i uprościć ujawnianie informacji przed zawarciem umowy, w artykule tym przewidziano również uprawnienie w zakresie regulacyjnych standardów technicznych. Projekty regulacyjnych standardów technicznych powinny zostać opracowane wspólnie przez EUNB, EIOPA i ESMA – poprzez Wspólny Komitet.

Ponieważ określone w przepisach UE obecne wymogi dotyczące ujawniania informacji nie przewidują wszystkich informacji niezbędnych do właściwego informowania inwestorów końcowych na temat wpływu ich inwestycji na zrównoważony rozwój, uczestnicy rynku finansowego mają obowiązek na podstawie art. 7 przedstawiać w sprawozdaniach okresowych opis skutków zrównoważonych inwestycji za pomocą właściwych wskaźników zrównoważonego rozwoju. Zarządzający kwalifikowalnymi funduszami na rzecz przedsiębiorczości społecznej udostępniający informacje na temat ogólnych osiągniętych skutków społecznych i metod stosowanych do pomiaru tych skutków zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 346/2013 mogą wykorzystywać takie informacje do celów art. 7. Jeżeli wyznaczono indeks jako wskaźnik referencyjny, uczestnicy rynku finansowego mają również obowiązek zawarcia porównania pomiędzy wpływem portfela ze wskaźnikiem referencyjnym a szerokim indeksem giełdowym pod względem wag, części składowych i wskaźników zrównoważonego rozwoju. Wspomniane opisy należy dodać do obowiązków sprawozdawczych uczestników rynku finansowego ustanowionych w dyrektywie 2009/65/WE, dyrektywie 2011/61/UE, dyrektywie (UE) 2016/2341, rozporządzeniu (UE) nr 345/2013 i rozporządzeniu (UE) nr 346/2013. W odniesieniu do ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych w dyrektywie 2009/138/WE nie ustalono żadnych obowiązków sprawozdawczych dotyczących zakładów ubezpieczeń. W art. 7 przewidziano zatem, aby odpowiednie ujawnienia informacji były dostępne corocznie i zgodnie z art. 185 ust. 6 dyrektywy 2009/138/WE, tj. na piśmie i w języku urzędowym, jak określono zgodnie z tą dyrektywą. W art. 7 przewidziano również, aby firmy inwestycyjne, które świadczą usługi zarządzania portfelem, ujawniały informacje w sprawozdaniach okresowych, o których mowa w art. 25 ust. 6 dyrektywy 2014/65/UE. Aby spełnić wymogi dotyczące ujawniania informacji, uczestnicy rynku finansowego mogą wykorzystać informacje zawarte w sprawozdaniach z działalności zgodnie z art. 19 lub w oświadczeniach na temat informacji niefinansowych zgodnie z art. 19a dyrektywy 2013/34/UE. Aby ujednolicić i uprościć ujawnianie informacji, w artykule tym określono również uprawnienie do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych. Projekty regulacyjnych standardów technicznych

powinny zostać opracowane wspólnie przez EUNB, EIOPA i ESMA – poprzez Wspólny Komitet.

Zgodnie z art. 8 uczestnicy rynku finansowego i doradcy finansowi muszą zapewnić, by wszelkie informacje publikowane na ich stronach internetowych były na bieżąco aktualizowane oraz zawierały zrozumiałe wyjaśnienie wszelkich zmian opublikowanych informacji.

Zgodnie z art. 9 uczestnicy rynku finansowego i doradcy finansowi muszą zapewnić, by komunikaty marketingowe nie były sprzeczne z informacjami ujawnianymi na podstawie niniejszego rozporządzenia, chyba że w przepisach sektorowych, w szczególności w dyrektywie 2009/65/WE, dyrektywie 2014/65/UE, dyrektywie (UE) 2016/97 i rozporządzeniu (UE) nr 1286/2014, przewidziano bardziej rygorystyczne zasady. W art. 9 uprawniono również Komisję do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych. Projekty wykonawczych standardów technicznych powinny zostać opracowane wspólnie przez EUNB, EIOPA i ESMA – poprzez Wspólny Komitet.

Art. 10 zmienia dyrektywę (UE) 2016/2341. W wyniku tej zmiany uprawnia się Komisję do określania w aktach delegowanych, zgodnie z art. 290 TFUE, zasady „ostrożnego inwestora” w odniesieniu do analizy ryzyka związanego z kwestiami z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego oraz uwzględniania czynników z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego w wewnętrznych decyzjach inwestycyjnych i w procesie zarządzania ryzykiem. Zasady dotyczące ładu korporacyjnego i zarządzania ryzykiem zawarte w dyrektywie (UE) 2016/2341 już mają zastosowanie do decyzji inwestycyjnych i ocen ryzyka, w tym kwestii ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego, dlatego też należy uwzględnić te elementy w działaniach i podstawowych procesach, tak by były one zgodne z aktami delegowanymi. Akty delegowane powinny zapewniać spójność, w stosownych przypadkach, z aktami delegowanymi przyjętymi na podstawie dyrektywy 2009/65/WE, dyrektywy 2009/138/WE i dyrektywy 2011/61/UE.

W art. 11 określono, że ocenę stosowania niniejszego rozporządzenia należy przeprowadzić najpóźniej 60 miesięcy po jego wejściu w życie.

Zgodnie z art. 12 stosowanie niniejszego rozporządzenia należy rozpocząć 12 miesięcy po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Uprawnienia ustanowione w art. 5 ust. 5, art. 6 ust. 2, art. 7 ust. 4, art. 9 ust. 2 i art. 10 stosuje się jednak od dnia, w którym niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie. W celu zapewnienia, by pierwsze sprawozdania roczne zawierające informacje zgodnie z art. 7 ust. 1–3 dotyczyły pełnego roku kalendarzowego, stosowanie art. 7 ust. 1–3 odracza się do dnia 1 stycznia roku następującego po dniu, o którym mowa w akapicie drugim tego artykułu.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**w sprawie ujawniania informacji dotyczących zrównoważonych inwestycji i ryzyka dla zrównoważonego rozwoju oraz w sprawie zmiany dyrektywy (UE) 2016/2341**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,
uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,
uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,
po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,
uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego²⁹,
uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego³⁰,
stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,
a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Przejście na niskoemisyjną, bardziej zrównoważoną i zasobooszczędną gospodarkę o obiegu zamkniętym jest kluczowe, aby zapewnić długookresową konkurencyjność gospodarki Unii. Porozumienie paryskie (COP21), które zostało ratyfikowane przez Unię dnia 5 października 2016 r.³¹ i które weszło w życie dnia 4 listopada 2016 r., ma na celu podjęcie bardziej zdecydowanych działań w związku ze zmianą klimatu, między innymi przez zapewnienie zgodności przepływów finansowych z dążeniem do niskiego poziomu emisji gazów cieplarnianych i rozwoju odpornego na zmianę klimatu.
- (2) Wspólnym celem dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE³², dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE³³, dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE³⁴, dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady

²⁹ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

³⁰ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

³¹ Decyzja Rady (UE) 2016/1841 z dnia 5 października 2016 r. w sprawie zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej, porozumienia paryskiego przyjętego na mocy Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (Dz.U. L 282 z 19.10.2016, s. 1).

³² Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) (Dz.U. L 302 z 17.11.2009, s. 32).

³³ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wyplacalność II) (Dz.U. L 335 z 17.12.2009, s. 1).

³⁴ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz.U. L 174 z 1.7.2011, s. 1).

2014/65/UE³⁵, dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/97³⁶, dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2341³⁷, rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 345/2013³⁸ i rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 346/2013³⁹ jest ułatwienie podejmowania i prowadzenia działalności przez przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS), zarządzających alternatywnym funduszem inwestycyjnym (ZAFI), zakłady ubezpieczeń, firmy inwestycyjne, pośredników ubezpieczeniowych, instytucje pracowniczych programów emerytalnych (IORP), zarządzających kwalifikowalnymi funduszami venture capital (zarządzających EuVECA) i zarządzających kwalifikowalnymi funduszami na rzecz przedsiębiorczości społecznej (zarządzających EuSEF). Te dyrektywy i rozporządzenia zapewniają bardziej jednolitą ochronę inwestorów końcowych i ułatwiają im korzystanie z szerokiego zakresu produktów i usług finansowych, przedstawiając jednocześnie zasady, które umożliwiają inwestorom podejmowanie świadomych decyzji dotyczących inwestycji. Chociaż cele te w dużej mierze osiągnięto, niewystarczająco rozwinięte jest ujawnianie inwestorom końcowym informacji na temat uwzględniania ryzyka dla zrównoważonego rozwoju i celów zrównoważonego inwestowania w procesie podejmowania decyzji inwestycyjnych przez spółki zarządzające UCITS, ZAFI, zakłady ubezpieczeń, firmy inwestycyjne, które świadczą usługi zarządzania portfelem, instytucje pracowniczych programów emerytalnych, dostawców produktów emerytalnych, zarządzających EuVECA i EuSEF (uczestnicy rynku finansowego) oraz na temat uwzględniania ryzyka dla zrównoważonego rozwoju w procesie doradztwa przez pośredników ubezpieczeniowych, którzy świadczą usługi doradztwa inwestycyjnego w odniesieniu do ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych, i przez firmy inwestycyjne, które świadczą usługi doradztwa inwestycyjnego (doradcy finansowi), ponieważ takie ujawnianie informacji nie podlega jeszcze zharmonizowanym wymogom.

- (3) Wobec braku zharmonizowanych przepisów unijnych dotyczących ujawniania informacji związanych ze zrównoważonym rozwojem inwestorom końcowym istnieje prawdopodobieństwo, że na poziomie krajowym nadal przyjmowane będą rozbieżne środki i w poszczególnych sektorach usług finansowych utrzymają się różne podejścia. Takie rozbieżne środki i podejścia będą nadal powodować znaczne zakłócenia konkurencji wynikające ze znaczących różnic w standardach informacyjnych. Ponadto równoległy rozwój praktyk rynkowych oparty na komercyjnych priorytetach, które przynoszą rozbieżne rezultaty, powoduje obecnie dalszą fragmentację rynku i może nawet doprowadzić w przyszłości do dalszego pogorszenia funkcjonowania rynku wewnętrznego. Rozbieżność standardów informacyjnych oraz praktyk rynkowych sprawia, że bardzo trudno jest porównać

³⁵ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniająca dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 349).

³⁶ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/97 z dnia 20 stycznia 2016 r. w sprawie dystrybucji ubezpieczeń (Dz.U. L 26 z 2.2.2016, s. 19).

³⁷ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2341 z dnia 14 grudnia 2016 r. w sprawie działalności instytucji pracowniczych programów emerytalnych oraz nadzoru nad takimi instytucjami (IORP) (Dz.U. L 354 z 23.12.2016, s. 37).

³⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 345/2013 z dnia 17 kwietnia 2013 r. w sprawie europejskich funduszy *venture capital* (Dz.U. L 115 z 25.4.2013, s. 1).

³⁹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 346/2013 z dnia 17 kwietnia 2013 r. w sprawie europejskich funduszy na rzecz przedsiębiorczości społecznej (Dz.U. L 115 z 25.4.2013, s. 18).

różne produkty i usługi finansowe, a także stwarza nierówne warunki działania pomiędzy tymi produktami i usługami finansowymi oraz pomiędzy sieciami dystrybucji i powoduje powstawanie dodatkowych przeszkód dla rynku wewnętrznego. Takie rozbieżności mogą być również mylące dla inwestorów końcowych i mogą negatywnie wpływać na ich decyzje dotyczące inwestycji. Zapewniając zgodność z porozumieniem paryskim, poszczególne państwa członkowskie prawdopodobnie będą przyjmować rozbieżne środki krajowe, które mogłyby zakłócić sprawne funkcjonowanie rynku wewnętrznego, a także mogłyby być szkodliwe dla uczestników rynku finansowego i doradców finansowych. Ponadto brak zharmonizowanych przepisów dotyczących przejrzystości utrudnia inwestorom końcowym skuteczne porównanie różnych produktów i usług finansowych w poszczególnych państwach członkowskich pod względem ryzyka dla ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego oraz celów zrównoważonego inwestowania. Dlatego też należy wyeliminować istniejące przeszkody w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego i zapobiec prawdopodobnym przyszłym przeszkodom.

- (4) W celu zapewnienia spójnego stosowania niniejszego rozporządzenia oraz wyraźnego i spójnego wypełniania przez uczestników rynku finansowego obowiązków ujawniania informacji ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu konieczne jest określenie ujednoliconej definicji „zrównoważonego inwestowania”.
- (5) Polityka wynagrodzeń uczestników rynku finansowego i doradców finansowych powinna być spójna z uwzględnianiem ryzyka dla zrównoważonego rozwoju i – w stosownych przypadkach – celami zrównoważonego inwestowania oraz powinna być ukształtowana w sposób, który przyczynia się do długotrwałego zrównoważonego wzrostu gospodarczego. Ujawnianie informacji na etapie przed zawarciem umowy powinno zatem obejmować informacje dotyczące spójności polityki wynagrodzeń tych podmiotów z uwzględnianiem ryzyka dla zrównoważonego rozwoju i ich zgodności, w stosownych przypadkach, z celami zrównoważonego inwestowania określonymi dla produktów i usług finansowych, które udostępniają uczestnicy rynku finansowego lub których dotyczy doradztwo doradców finansowych.
- (6) Wskaźniki referencyjne zrównoważonego rozwoju służą jako standardowe punkty odniesienia, względem których mierzy się zrównoważone inwestycje, dlatego też inwestorzy końcowi muszą zostać poinformowani w drodze ujawnień na etapie przed zawarciem umowy o stosowności wyznaczonego indeksu, to znaczy dostosowaniu tego indeksu do celu zrównoważonego inwestowania. Uczestnicy rynku finansowego powinni również ujawnić uzasadnienie, dlaczego wagi i części składowe wyznaczonego indeksu różnią się od szerokiego indeksu giełdowego. W celu dalszego wspierania przejrzystości uczestnicy rynku finansowego powinni również wskazać, gdzie można znaleźć metodykę stosowaną do obliczenia wyznaczonego indeksu i szerokiego indeksu giełdowego, aby inwestorzy końcowy mieli niezbędne informacje na temat sposobu doboru i ważenia aktywów bazowych i indeksów, aktywów, które wykluczono i powodu takiego wykluczenia, oraz sposobu mierzenia wpływu aktywów bazowych na zrównoważony rozwój lub na temat źródeł danych, które wykorzystano. Takie ujawnianie informacji powinno umożliwić skuteczne porównywanie i przyczynić się do wypracowania właściwego postrzegania inwestycji sprzyjających zrównoważonemu rozwojowi. W przypadku niewyznaczenia żadnego indeksu jako wskaźnika referencyjnego uczestnicy rynku finansowego powinni wyjaśnić, w jaki sposób osiągany jest cel zrównoważonego inwestowania.

- (7) W przypadku gdy produkt lub usługa finansowa ma wśród swoich celów obniżenie emisji dwutlenku węgla, ujawnianie informacji na etapie przed zawarciem umowy powinno obejmować docelową ekspozycję z tytułu niskiej emisji dwutlenku węgla. W sytuacjach, w których nie jest dostępny żaden unijny zharmonizowany wskaźnik referencyjny emisji dwutlenku węgla, ujawnienia powinny uwzględniać szczegółowe wyjaśnienie sposobu zapewniania nieprzerwanego przestrzegania tego celu.
- (8) W celu zwiększenia przejrzystości i informowania inwestorów końcowych dostęp do informacji na temat sposobu uwzględniania zagrożeń dla zrównoważonego rozwoju w procesach podejmowania decyzji inwestycyjnych przez uczestników rynku finansowego i w procesach doradztwa przez doradców finansowych powinien być regulowany poprzez nałożenie na te podmioty obowiązku utrzymywania tych informacji na ich stronach internetowych.
- (9) Obecne wymogi dotyczące ujawniania informacji określone w przepisach unijnych nie stanowią, że należy ujawniać wszystkie informacje niezbędne do właściwego informowania inwestorów końcowych na temat wpływu inwestycji na zrównoważony rozwój. Należy zatem określić bardziej szczególne wymogi dotyczące ujawniania informacji w odniesieniu do zrównoważonych inwestycji. Na przykład należy regularnie przedstawiać ogólny wpływ produktów finansowych na zrównoważony rozwój za pomocą wskaźników właściwych dla wybranego celu zrównoważonego inwestowania. W przypadku gdy wyznaczono odpowiedni indeks jako wskaźnik referencyjny, taką informację również należy przedstawić w odniesieniu do wyznaczonego indeksu i szerokiego indeksu giełdowego, aby umożliwić porównanie. Należy także ujawniać informacje na temat części składowych wyznaczonego indeksu i szerokiego indeksu giełdowego wraz z ich wagami w celu zapewnienia dalszych informacji na temat sposobu osiągania celów zrównoważonego inwestowania. W przypadku gdy zarządzający EuSEF udostępniają informacje na temat pozytywnych skutków społecznych, na które jest ukierunkowany dany fundusz, ogólnych osiągniętych skutków społecznych i metod stosowanych do pomiaru tych skutków zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 346/2013 mogą oni w stosownych przypadkach wykorzystywać takie informacje do celów ujawniania informacji na podstawie niniejszego rozporządzenia.
- (10) W dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE⁴⁰ nałożono obowiązki w zakresie przejrzystości w odniesieniu do aspektów społecznych, środowiskowych i ładu korporacyjnego w sprawozdawczości niefinansowej. Wymagana forma i prezentacja ustanowiona we wspomnianych dyrektywach nie jest jednak odpowiednia do bezpośredniego wykorzystania przez uczestników rynku finansowego i doradców finansowych w relacjach z inwestorami końcowymi. Uczestnicy rynku finansowego i doradcy finansowi powinni w stosownych przypadkach mieć możliwość wykorzystania informacji zawartych w sprawozdaniach z działalności i oświadczeniach na temat informacji niefinansowych zgodnie z dyrektywą 2013/34/UE do celów niniejszego rozporządzenia.
- (11) Aby zapewnić wiarygodność informacji publikowanych na stronach internetowych uczestników rynku finansowego i doradców finansowych informacje te muszą być

⁴⁰ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie rocznych sprawozdań finansowych, skonsolidowanych sprawozdań finansowych i powiązanych sprawozdań niektórych rodzajów jednostek, zmieniająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/43/WE oraz uchylająca dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG (Dz.U. L 182 z 29.6.2013, s. 19).

aktualne, a każdy przegląd lub zmianę takich informacji należy wyjaśnić w zrozumiałym sposób.

- (12) W celu ustalenia, w jaki sposób IORP podejmują decyzje dotyczące inwestycji i dokonują ocen ryzyka w celu uwzględnienia zagrożeń dla ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego, w dyrektywie (UE) 2016/2341 należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Aby zapewnić ciągłość i prawidłowość działalności IORP, do decyzji dotyczących inwestycji i ocen ryzyka mają już zastosowanie zasady dotyczące ładu korporacyjnego i zarządzania ryzykiem. Decyzje dotyczące inwestycji i ocena związanego z nimi ryzyka, w tym ryzyka dla ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego, powinny być dokonywane w sposób zapewniający zgodność z interesami członków i beneficjentów. Działalność i podstawowe procesy IORP powinny zapewniać osiągnięcie celu aktów delegowanych. Akty delegowane powinny zapewniać spójność, w stosownych przypadkach, z aktami delegowanymi przyjętymi na podstawie dyrektywy 2009/65/WE, dyrektywy 2009/138/WE i dyrektywy 2011/61/UE. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym w sprawie lepszego stanowienia prawa z dnia 13 kwietnia 2016 r. W szczególności, aby zapewnić udział na równych zasadach Parlamentu Europejskiego i Rady w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te powinny otrzymać wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji powinni systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.
- (13) Europejski Urząd Nadzoru Bankowego („EUNB”), Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych („EIOPA”) i Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych („ESMA”) (nazywane wspólnie Europejskimi Urzędami Nadzoru) ustanowione odpowiednio rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010⁴¹, rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010⁴² i rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010⁴³ powinny – w ramach Wspólnego Komitetu – opracować regulacyjne standardy techniczne określające szczegóły prezentacji i treści informacji na temat celów zrównoważonego inwestowania, które należy ujawniać w dokumentach przedumownych, sprawozdaniach okresowych i na stronach internetowych uczestników rynku finansowego zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia nr 1093/2010, rozporządzenia nr 1094/2010 i rozporządzenia (UE) nr 1095/2010. Komisja powinna być uprawniona do przyjęcia tych regulacyjnych standardów technicznych.

⁴¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylecia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12).

⁴² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylecia decyzji Komisji 2009/79/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 48).

⁴³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylecia decyzji Komisji 2009/77/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84).

- (14) Komisja powinna być uprawniona do przyjęcia wykonawczych standardów technicznych opracowanych przez Europejskie Urzędy Nadzoru w ramach Wspólnego Komitetu w drodze aktów wykonawczych na mocy art. 291 TFUE i zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010 i art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010, w celu ustanowienia standardowej prezentacji zrównoważonych inwestycji w komunikacie marketingowym.
- (15) W sprawozdaniach okresowych co do zasady podsumowuje się wyniki gospodarcze za pełne lata kalendarzowe, dlatego też stosowanie przepisów dotyczących wymogów w zakresie przejrzystości w sprawozdaniach okresowych należy odroczyć do [Urząd Publikacji: wstawić datę 1 stycznia roku następującego po dacie, o której mowa w art. 12 akapit drugi].
- (16) Zasady ujawniania informacji zawarte w niniejszym rozporządzeniu powinny być stosowane w uzupełnieniu do przepisów dyrektywy 2009/65/WE, dyrektywy 2009/138/WE, dyrektywy 2011/61/UE, dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2341⁴⁴, rozporządzenia (UE) nr 345/2013 i rozporządzenia (UE) nr 346/2013.
- (17) Niniejsze rozporządzenie nie narusza praw podstawowych i jest zgodne z zasadami zapisanymi w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej.
- (18) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia, mianowicie zwiększenie ochrony inwestorów końcowych i poszerzenie zakresu ujawnianych im informacji, w tym w przypadkach dokonywania transgranicznych zakupów przez inwestorów końcowych, nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast cele te można zrealizować skuteczniej na szczeblu Unii ze względu na konieczność ustanowienia jednolitych wymogów dotyczących ujawniania informacji na poziomie Unii, Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejszym rozporządzeniem ustanawia się zharmonizowane przepisy dotyczące przejrzystości, mające zastosowanie do uczestników rynku finansowego, pośredników ubezpieczeniowych, którzy świadczą usługi doradztwa ubezpieczeniowego w odniesieniu do ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych, oraz do firm inwestycyjnych, które świadczą usługi doradztwa inwestycyjnego, w zakresie uwzględniania ryzyka dla zrównoważonego rozwoju w procesie podejmowania decyzji inwestycyjnych lub w procesie doradztwa, a także przepisy dotyczące przejrzystości produktów finansowych, które wśród swoich celów mają zrównoważone inwestycje, w tym redukcję emisji dwutlenku węgla.

⁴⁴ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2341 z dnia 14 grudnia 2016 r. w sprawie działalności instytucji pracowniczych programów emerytalnych oraz nadzoru nad takimi instytucjami (IORP) (Dz.U. L 354 z 23.12.2016, s. 37).

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- a) „uczestnik rynku finansowego” oznacza dowolny spośród następujących podmiotów:
 - (i) zakład ubezpieczeń, który udostępnia ubezpieczeniowy produkt inwestycyjny; ZAFI; przedsiębiorstwo inwestycyjne, które świadczy usługi w zakresie zarządzania portfelem; IORP lub dostawcę produktu emerytalnego;
 - (ii) zarządzającego kwalifikowalnym funduszem venture capital zarejestrowanego zgodnie z art. 14 rozporządzenia (UE) nr 345/2013;
 - (iii) zarządzającego kwalifikowalnym funduszem na rzecz przedsiębiorczości społecznej zarejestrowanego zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 346/2013;
 - (iv) spółkę zarządzającą UCITS;
- b) „zakład ubezpieczeń” oznacza zakład ubezpieczeń, który uzyskał zezwolenie zgodnie z art. 18 dyrektywy 2009/138/WE;
- c) „ubezpieczeniowy produkt inwestycyjny” oznacza jeden z poniższych produktów:
 - (i) ubezpieczeniowy produkt inwestycyjny w rozumieniu art. 4 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1286/2014⁴⁵;
 - (ii) produkt ubezpieczeniowy udostępniony inwestorowi profesjonalnemu, zapewniający wartość w dniu zapadalności lub wartość wykupu, w przypadku gdy ta wartość w dniu zapadalności lub wartość wykupu jest całkowicie lub częściowo narażona, bezpośrednio lub pośrednio, na wahania rynków;
- d) „ZAFI” oznacza ZAFI w rozumieniu art. 4 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2011/61/UE;
- e) „firma inwestycyjna” oznacza firmę inwestycyjną w rozumieniu w art. 4 ust. 1 pkt 1 dyrektywy 2014/65/UE;
- f) „zarządzanie portfelem” oznacza zarządzanie portfelem w rozumieniu w art. 4 ust. 1 pkt 8 dyrektywy 2014/65/UE;
- g) „IORP” oznacza instytucję pracowniczych programów emerytalnych, która uzyskała zezwolenie lub została zarejestrowana zgodnie z art. 9 dyrektywy (UE) 2016/2341;
- h) „produkt emerytalny” oznacza jeden z następujących produktów:
 - (i) produkt emerytalny, o którym mowa w art. 2 ust. 2 lit. e) rozporządzenia (UE) nr 1286/2014;
 - (ii) indywidualny produkt emerytalny, o którym mowa w art. 2 ust. 2 lit. g) rozporządzenia (UE) nr 1286/2014;
- i) „spółka zarządzająca UCITS” oznacza spółkę zarządzającą w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2009/65/WE lub spółkę inwestycyjną, o której mowa w art. 1 ust. 2 tej dyrektywy;

⁴⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1286/2014 z dnia 26 listopada 2014 r. w sprawie dokumentów zawierających kluczowe informacje, dotyczących detalicznych produktów zbiorowego inwestowania i ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych (PRIIP) (Dz.U. L 352 z 9.12.2014, s. 1).

- j) „produkt finansowy” oznacza zarządzanie portfelem, AFI, ubezpieczeniowy produkt inwestycyjny, produkt emerytalny lub UCITS;
- k) „AFI” oznacza AFI w rozumieniu w art. 4 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2011/61/UE;
- l) „program emerytalny” oznacza program emerytalny w rozumieniu w art. 6 pkt 2 dyrektywy (UE) 2016/2341;
- m) „UCITS” oznacza przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe, które uzyskało zezwolenie zgodnie z art. 5 dyrektywy 2009/65/WE;
- n) „doradztwo inwestycyjne” oznacza doradztwo inwestycyjne w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 4 dyrektywy 2014/65/UE;
- o) „zrównoważone inwestycje” oznaczają dowolne z poniższych inwestycji lub połączenie dowolnych z poniższych inwestycji:
 - (i) inwestycje w działalność gospodarczą, która przyczynia się do realizacji celu środowiskowego, w tym inwestycje zrównoważone środowiskowo w rozumieniu art. 2 [*Urząd Publikacji: wstawić odniesienie do rozporządzenia w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje*];
 - (ii) inwestycje w działalność gospodarczą, która przyczynia się do realizacji celu społecznego, w szczególności inwestycje przyczyniające się do przeciwdziałania nierównościom, inwestycje wspierające spójność społeczną, integrację społeczną i stosunki pracy, bądź inwestycje w kapitał ludzki lub w społeczności znajdujące się w niekorzystnej sytuacji pod względem gospodarczym i społecznym;
 - (iii) inwestycje w przedsiębiorstwa przestrzegające dobrych wzorców zarządzania, w szczególności przedsiębiorstwa, które posiadają solidne struktury zarządzania, zdrowe relacje z pracownikami, odpowiednie wynagrodzenia pracowników i przestrzegają przepisów prawa podatkowego;
- p) „inwestor detaliczny” oznacza inwestora niebędącego inwestorem profesjonalnym;
- q) „inwestor profesjonalny” oznacza klienta, który spełnia kryteria określone w załączniku II do dyrektywy 2014/65/UE;
- r) „pośrednik ubezpieczeniowy” oznacza pośrednika ubezpieczeniowego w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 3 dyrektywy (UE) 2016/97;
- s) „doradztwo ubezpieczeniowe” oznacza doradztwo w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 15 dyrektywy (UE) 2016/97.

Artykuł 3

Przejrzystość strategii dotyczących ryzyka dla zrównoważonego rozwoju

1. Uczestnicy rynku finansowego publikują na swoich stronach internetowych pisemne strategie dotyczące uwzględniania ryzyka dla zrównoważonego rozwoju w procesie podejmowania decyzji inwestycyjnych.
2. Pośrednicy ubezpieczeniowi, którzy świadczą usługi doradztwa ubezpieczeniowego w odniesieniu do ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych, oraz firmy inwestycyjne, które świadczą usługi doradztwa inwestycyjnego, publikują na swoich stronach internetowych pisemne strategie dotyczące uwzględniania ryzyka dla

zrównoważonego rozwoju w usługach doradztwa ubezpieczeniowego lub inwestycyjnego.

Artykuł 4

Przejrzystość w zakresie uwzględniania ryzyka dla zrównoważonego rozwoju

1. Uczestnicy rynku finansowego przedstawiają w informacjach ujawnianych przed zawarciem umowy opis następujących elementów:
 - a) procedury i warunki dotyczące uwzględniania ryzyka dla zrównoważonego rozwoju w decyzjach inwestycyjnych;
 - b) w jakim stopniu ryzyko dla zrównoważonego rozwoju może mieć istotny wpływ na zwrot z inwestycji w udostępniane produkty finansowe;
 - c) w jaki sposób polityka wynagrodzeń prowadzona przez uczestników rynku finansowego jest spójna z uwzględnianiem ryzyka dla zrównoważonego rozwoju oraz, w stosownych przypadkach, z celem zrównoważonego inwestowania określonym dla danego produktu finansowego.
2. Pośrednicy ubezpieczeniowi, którzy świadczą usługi doradztwa ubezpieczeniowego w odniesieniu do ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych, i firmy inwestycyjne, które świadczą usługi doradztwa inwestycyjnego, przedstawiają w informacjach ujawnianych przed zawarciem umowy opis następujących elementów:
 - a) procedury i warunki dotyczące uwzględniania ryzyka dla zrównoważonego rozwoju w usługach doradztwa inwestycyjnego lub ubezpieczeniowego;
 - b) w jakim stopniu ryzyko dla zrównoważonego rozwoju może mieć istotny wpływ na zwrot z inwestycji w produkty finansowe, których dotyczy to doradztwo;
 - c) w jaki sposób polityka wynagrodzeń prowadzona przez firmy inwestycyjne, które świadczą usługi doradztwa inwestycyjnego, i przez pośredników ubezpieczeniowych, którzy świadczą usługi doradztwa ubezpieczeniowego w odniesieniu do ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych, jest spójna z uwzględnianiem ryzyka dla zrównoważonego rozwoju oraz, w stosownych przypadkach, jest zgodna z celem zrównoważonego inwestowania określonym dla danego produktu finansowego, którego dotyczy to doradztwo.
3. Informacje, o których mowa w ust. 1 i 2, ujawnia się w następujący sposób:
 - a) odnośnie do ZAFI – w ramach ujawniania informacji, o których mowa w art. 23 ust. 1 dyrektywy 2011/61/UE;
 - b) odnośnie do zakładów ubezpieczeń – w ramach przekazywania informacji, o których mowa w art. 185 ust. 2 dyrektywy 2009/138/WE;
 - c) odnośnie do IORP – w ramach przekazywania informacji, o których mowa w art. 41 dyrektywy (UE) 2016/2341;
 - d) odnośnie do zarządzających kwalifikowalnymi funduszami venture capital – w ramach przekazywania informacji, o których mowa w art. 13 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 345/2013;

- e) odnośnie do zarządzających kwalifikowalnymi funduszami na rzecz przedsiębiorczości społecznej – w ramach przekazywania informacji, o których mowa w art. 14 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 346/2013;
- f) odnośnie do dostawców produktów emerytalnych – w formie pisemnej, z odpowiednim wyprzedzeniem, zanim inwestor indywidualny podpisze umowę dotyczącą produktu emerytalnego;
- g) odnośnie do spółek zarządzających UCITS – w prospekcie emisyjnym, o którym mowa w art. 69 dyrektywy 2009/65/WE;
- h) odnośnie do przedsiębiorstw inwestycyjnych, które świadczą usługi w zakresie zarządzania portfelem lub usługi doradztwa inwestycyjnego – zgodnie z art. 24 ust. 4 dyrektywy 2014/65/UE;
- i) odnośnie do pośredników ubezpieczeniowych, którzy świadczą usługi doradztwa ubezpieczeniowego w odniesieniu do ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych – zgodnie z art. 29 ust. 1 dyrektywy (UE) 2016/97.

Artykuł 5

Przejrzystość zrównoważonych inwestycji w informacjach ujawnianych przed zawarciem umowy

1. W przypadku gdy produkt finansowy ma na celu inwestycje zrównoważone lub inwestycje o podobnych cechach i wyznaczono dla niego indeks jako wskaźnik referencyjny, do informacji, które należy ujawnić zgodnie z art. 4 ust. 1, dołącza się:
 - a) informacje na temat sposobu, w jaki wyznaczony indeks jest zgodny z tym celem;
 - b) wyjaśnienie, dlaczego wagi i części składowe wyznaczonego indeksu zgodnego z tym celem różnią się od szerokiego indeksu giełdowego.
2. W przypadku gdy produkt finansowy ma na celu inwestycje zrównoważone lub inwestycje o podobnych cechach, i nie wyznaczono dla niego żadnego indeksu jako wskaźnika referencyjnego, do informacji, o których mowa w art. 4 ust. 1, dołącza się wyjaśnienie, w jaki sposób ten cel zostanie osiągnięty.
3. W przypadku gdy produkt finansowy ma na celu zmniejszenie emisji dwutlenku węgla, informacje, które należy ujawnić zgodnie z art. 4 ust. 1, muszą obejmować docelową ekspozycję z tytułu niskiej emisji dwutlenku węgla.

W drodze odstępstwa od ust. 2, jeżeli nie jest dostępny [*unijny wskaźnik referencyjny niskoemisyjności*] ani [*wskaźnik referencyjny pozytywnego wpływu na emisyjność*] zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2016/1011, informacje, o których mowa w art. 4, muszą zawierać szczegółowe wyjaśnienie, w jaki sposób zapewnione jest stałe podejmowanie działań w celu zmniejszenia emisji dwutlenku węgla.

4. Uczestnicy rynku finansowego załączają w informacjach, które należy ujawnić zgodnie z art. 4 ust. 1, wskazanie, gdzie można znaleźć metodykę stosowaną na potrzeby obliczania indeksów, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, oraz kryteria, o których mowa w ust. 3 akapit drugi niniejszego artykułu.
5. Europejski Urząd Nadzoru Bankowego (EUNB), Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych (EIOPA) oraz Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA) – poprzez Wspólny Komitet Europejskich Urzędów Nadzoru („Wspólny Komitet”) – opracowują

projekty regulacyjnych standardów technicznych precyzujące szczegóły dotyczące prezentacji i treści informacji, które należy ujawnić zgodnie z niniejszym artykułem.

6. EUNB, EIOPA i ESMA przedstawiają te projekty regulacyjnych standardów technicznych Komisji do dnia [*Urząd Publikacji: wstawić datę 18 miesięcy po dacie wejścia w życie*].

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, rozporządzenia (UE) nr 1094/2010 i rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 6

Przejrzystość zrównoważonych inwestycji na stronach internetowych

1. Uczestnicy rynku finansowego publikują i utrzymują na swoich stronach internetowych, dla każdego produktu finansowego, o którym mowa w art. 5 ust. 1, 2 i 3, następujące informacje:
 - a) opis celu zrównoważonego inwestowania;
 - b) informacje na temat metodyki stosowanej do oceny, pomiaru i monitorowania wpływu zrównoważonych inwestycji składających się na dany produkt finansowy, w tym jego źródła danych, kryteria kwalifikacji aktywów bazowych i odpowiednie wskaźniki zrównoważonego rozwoju stosowane do pomiaru wpływu danego produktu finansowego na zrównoważony rozwój;
 - c) informacje, o których mowa w art. 5,
 - d) informacje, o których mowa w art. 7.

Informacje, które należy ujawnić zgodnie z akapitem pierwszym publikuje się w jasny sposób i w widocznym miejscu na stronie internetowej.

2. EUNB, EIOPA i ESMA – poprzez Wspólny Komitet – opracowują projekty regulacyjnych standardów technicznych precyzujące szczegóły dotyczące prezentacji i treści informacji, o których mowa w ust. 1 lit. a) i b).

EUNB, EIOPA i ESMA przedstawiają te projekty regulacyjnych standardów technicznych Komisji do dnia [*Urząd Publikacji: wstawić datę 18 miesięcy po dacie wejścia w życie*].

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, rozporządzenia (UE) nr 1094/2010 i rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 7

Przejrzystość zrównoważonych inwestycji w sprawozdaniach okresowych

1. W przypadku gdy uczestnicy rynku finansowego udostępniają produkt finansowy, o którym mowa w art. 5 ust. 1, 2 i 3, muszą oni przedstawić w sprawozdaniach okresowych opis następujących elementów:

- a) ogólny wpływ danego produktu finansowego na kwestie związane ze zrównoważonym rozwojem za pomocą odpowiednich wskaźników zrównoważonego rozwoju;
 - b) jeżeli wyznaczono indeks jako wskaźnik referencyjny – porównanie ogólnego wpływu produktu finansowego z wyznaczonym indeksem oraz z szerokim indeksem giełdowym pod względem wagi, części składowych i wskaźników zrównoważonego rozwoju.
2. Informacje, o których mowa w ust. 1, ujawnia się w następujący sposób:
- a) odnośnie do ZAFI – w sprawozdaniu rocznym, o którym mowa w art. 22 dyrektywy 2011/61/UE;
 - b) odnośnie do zakładów ubezpieczeń – corocznie w formie pisemnej zgodnie z art. 185 ust. 6 dyrektywy 2009/138/WE;
 - c) odnośnie do IORP – w informacji o świadczeniu emerytalnym, o której mowa w art. 38 dyrektywy (UE) 2016/2341, oraz w ramach przekazywania informacji, o których mowa w art. 43 dyrektywy (UE) 2016/2341;
 - d) odnośnie do zarządzających kwalifikowalnymi funduszami venture capital – w sprawozdaniu rocznym, o którym mowa w art. 12 rozporządzenia (UE) nr 345/2013;
 - e) odnośnie do zarządzających kwalifikowalnymi funduszami na rzecz przedsiębiorczości społecznej – w sprawozdaniu rocznym, o którym mowa w art. 13 rozporządzenia (UE) nr 346/2013;
 - f) odnośnie do dostawców produktów emerytalnych – w formie pisemnej, co najmniej w sprawozdaniach rocznych lub sprawozdaniach sporządzanych zgodnie z prawem krajowym;
 - g) odnośnie do spółek zarządzających UCITS lub spółek inwestycyjnych UCITS – w sprawozdaniach półrocznych i rocznych, o których mowa w art. 69 dyrektywy 2009/65/WE;
 - h) odnośnie do przedsiębiorstw inwestycyjnych, które świadczą usługi zarządzania portfelem – w sprawozdaniach okresowych, o których mowa w art. 25 ust. 6 dyrektywy 2014/65/UE;
3. Do celów ust. 1 uczestnicy rynku finansowego mogą wykorzystywać te informacje, w zależności od przypadku, w sprawozdaniach z działalności zgodnie z art. 19 lub w oświadczeniach na temat informacji niefinansowych zgodnie z art. 19a dyrektywy 2013/34/UE.
4. EUNB, EIOPA i ESMA – poprzez Wspólny Komitet – opracowują projekty regulacyjnych standardów technicznych precyzujące szczegóły dotyczące treści i prezentacji informacji, o których mowa w ust. 1.
- EUNB, EIOPA i ESMA przedstawiają te projekty regulacyjnych standardów technicznych Komisji do dnia [Urząd Publikacji: wstawić datę 18 miesięcy po dacie wejścia w życie].
- Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, rozporządzenia (UE) nr 1094/2010 i rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 8

Przegląd ujawnianych informacji

1. Uczestnicy rynku finansowego zapewniają, by wszelkie informacje publikowane zgodnie z art. 3 lub art. 6 były na bieżąco aktualizowane. Jeżeli uczestnik rynku finansowego zmienia takie informacje, publikuje na tej samej stronie internetowej zrozumiałe wyjaśnienie tej zmiany.
2. Ust. 1 stosuje się *mutatis mutandis* do pośredników ubezpieczeniowych, którzy świadczą usługi doradztwa ubezpieczeniowego w odniesieniu do ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych, oraz firm inwestycyjnych, które świadczą usługi doradztwa inwestycyjnego, w odniesieniu do wszelkich informacji publikowanych zgodnie z art. 3.

Artykuł 9

Komunikaty marketingowe

1. Bez uszczerbku dla surowszych przepisów sektorowych, w szczególności przepisów dyrektywy 2009/65/WE, dyrektywy 2014/65/UE, dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/97 oraz rozporządzenia (UE) nr 1286/2014, uczestnicy rynku finansowego, pośrednicy ubezpieczeniowi, którzy świadczą usługi doradztwa ubezpieczeniowego w odniesieniu do ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych, i firmy inwestycyjne, które świadczą usługi doradztwa inwestycyjnego, zapewniają, by ich komunikaty marketingowe nie były sprzeczne z informacjami ujawnianymi na podstawie niniejszego rozporządzenia.
2. EUNB, EIOPA i ESMA mogą opracować – za pośrednictwem Wspólnego Komitetu – projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia standardu prezentacji informacji na temat zrównoważonych inwestycji.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, rozporządzenia (UE) nr 1094/2010 i rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 10

Zmiany w dyrektywie (UE) 2016/2341

W dyrektywie (UE) 2016/2341 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 19 dodaje się ust. 9 w brzmieniu:

„9. Komisja jest uprawniona do przyjęcia – w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 60a – środków służących zapewnieniu, by:

 - a) w odniesieniu do analizy ryzyka związanego z kwestiami z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego uwzględniano zasadę „ostrożnego inwestora”;
 - b) w wewnętrznych decyzjach inwestycyjnych i w procesie zarządzania ryzykiem uwzględniano czynniki z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego.

Te akty delegowane uwzględniają wielkość, charakter, skalę i stopień złożoności działalności IORP oraz ryzyko nieodłącznie związane z tą działalnością, a także zapewniają spójność z art. 14 dyrektywy 2009/65/WE, art. 132 dyrektywy 2009/138/WE i art. 12 dyrektywy 2011/61/UE.”;

- 2) dodaje się art. 60 a w brzmieniu:

„*Artykuł 60a*

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 19 ust. 9, powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 19 ust. 9, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 19 ust. 9 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie trzech miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o trzy miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.”.

Artykuł 11

Ocena

Najpóźniej do dnia [Urząd Publikacji: wstawić datę 60 miesięcy po dacie wejścia w życie] Komisja przeprowadzi ocenę stosowania niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 12

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia [Urząd Publikacji: wstawić datę 12 miesięcy po dacie opublikowania w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej].

Art. 5 ust. 5, art. 6 ust. 2, art. 7 ust. 4, art. 9 ust. 2 oraz art. 10 stosuje się jednak od dnia [Urząd Publikacji: wstawić datę wejścia w życie], a art. 7 ust. 1–3 stosuje się od dnia [Urząd

Publikacji: wstawić datę 1 stycznia roku następującego po dacie, o której mowa w akapicie drugim].

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący*

*W imieniu Rady
Przewodniczący*